

531

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 2010 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pod warunkiem wzajemności i posiadania przez te osoby dokumentów potwierdzających pełnienie przez nie funkcji, z wyjątkiem art. 13 ust. 1, art. 21a, art. 25, art. 26, art. 28, art. 29, art. 33, art. 34, art. 35 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 1, art. 39, art. 40, art. 46—48, art. 48a, art. 48b ust. 1 pkt 4 i art. 48c—48h;

2) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, z wyjątkiem:

a) art. 12a, art. 16—20, art. 93, art. 94, art. 96—96c, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2 i art. 131—134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron

umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają,

b) art. 4 pkt 5—5d, art. 16—20, art. 25, art. 26 ust. 1 pkt 18, art. 31, art. 32 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 lit. a i d oraz ust. 7, art. 33, art. 34, art. 38—40, art. 46—48, art. 48d, art. 48e, art. 48g, art. 48h, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 134a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, niebędących obywatelami tych państw;”;

2) w art. 4:

a) pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) wiza Schengen — wiza, o której mowa w art. 2 pkt 2—5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1), zwanego dalej „Wspólnotowym Kodeksem Wizowym”;”;

b) pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) centralny organ wizowy — organ odpowiedzialny za opiniowanie wniosków o wydanie wizen Schengen, o którym mowa w art. 22 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, oraz właściwy do otrzymywania informacji, o których mowa w art. 31 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego;”;

3) w art. 15:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) dokument potwierdzający posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub posiadanie podróznego ubezpieczenia medycznego o minimalnej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 euro, ważnego przez okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pokrywającego wszelkie wydatki, które mogą wyniknąć podczas pobytu na tym terytorium w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią, w którym ubezpieczyciel zo-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawę z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawy o ochronie danych osobowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 216, poz. 1367, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 95, poz. 790.

bowiązuje się do pokrycia kosztów udzielonych ubezpieczonemu świadczeń zdrowotnych bezpośrednio na rzecz podmiotu udzielającego takich świadczeń, na podstawie wystawionego przez ten podmiot rachunku — w przypadku wjazdu na podstawie wizy krajowej,

b) wystarczające środki utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo dokument potwierdzający możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem,”

b) w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wizy Schengen lub wizy krajowej, w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5—7,”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, można uznać za spełniony, w przypadku gdy cudzoziemiec posiada odpowiednie ubezpieczenie w związku ze swoją sytuacją zawodową.”

4) w art. 16:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemiec może przedstawić jako dokument potwierdzający posiadanie wystarczających środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, zaproszenie, które mogą wystawić,”

b) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane zapraszającego:

a) imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, adres zamieszkania, numer telefonu, rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości lub

b) firmę albo nazwę, numer REGON, adres siedziby i numer telefonu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,”

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zobowiązanie się zapraszającego do pokrycia kosztów związanych z pobytem cudzoziemca, w tym kosztu zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub kosztu tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”

— po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) adres miejsca zakwaterowania zapraszanego cudzoziemca,”

— po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) określenie celu pobytu zapraszanego cudzoziemca;”

5) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zapraszający ubiegający się o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń składa:

1) wypełniony formularz wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń;

2) dokument potwierdzający możliwość pokrycia kosztów związanych z pobytem cudzoziemca, w tym kosztu zakwaterowania i ewentualnego leczenia, pokrycia kosztu powrotu do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub kosztu tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu mieszkalnego, jeżeli jako miejsce zakwaterowania zapraszanego cudzoziemca został wskazany lokal mieszkalny zapraszającego lub dokument potwierdzający możliwość zapewnienia cudzoziemcowi zakwaterowania w innym miejscu.”

b) w ust. 3:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane zapraszanego cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, a także gdy wjazd lub pobyt tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;”

— w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w postępowaniu o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń zapraszający:

a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,

b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używał.”

6) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinien uwzględniać także nazwiska poprzednie zapraszanego cudzoziemca, dane dotyczące sytuacji finansowej zapraszającego i warunków zakwaterowania cudzoziemca.”

7) w art. 21:

a) w ust. 1:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie posiada dokumentu potwierdzającego posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub posiadanie podróznego ubezpieczenia medycznego o minimalnej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 euro, ważnego przez okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pokrywającego wszelkie wydatki, które mogą wyniknąć podczas pobytu na tym terytorium w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią, w którym ubezpieczyciel zobowiązuje się do pokrycia kosztów udzielonych ubezpieczonemu świadczeń zdrowotnych bezpośrednio na rzecz podmiotu udzielającego takich świadczeń, na podstawie wystawionego przez ten podmiot rachunku;”,

— pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen, o którym mowa w art. 92 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, do celów odmowy wjazdu;”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiada wizę Schengen upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lub 9, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi, który posiada wizę krajową lub wizę Schengen upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi podróżującemu do innego państwa obszaru Schengen, które wydało mu wizę krajową.”;

8) art. 25—48 otrzymują brzmienie:

„Art. 25. Wizę wydaje się jako wizę Schengen lub wizę krajową.

Art. 26. 1. Wiza Schengen lub wiza krajowa, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotnisko-

wej, o której mowa w art. 2 pkt 5 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, mogą być wydane w celu:

- 1) turystycznym;
- 2) odwiedzin;
- 3) udziału w imprezach sportowych;
- 4) prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) wykonywania pracy w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, na podstawie oświadczenia o zamiarze powierzenia wykonywania pracy, zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy;
- 6) wykonywania pracy kierowcy wykonującego międzynarodowy transport drogowy;
- 7) wykonywania pracy na podstawie dokumentów innych niż określone w pkt 5 lub pracy innej niż określona w pkt 6;
- 8) prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach;
- 9) wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego lub organizacji międzynarodowej;
- 10) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo studiów trzeciego stopnia;
- 11) szkolenia zawodowego;
- 12) kształcenia się lub szkolenia w innej formie niż określona w pkt 10 i 11;
- 13) dydaktycznym;
- 14) prowadzenia badań naukowych;
- 15) tranzytu;
- 16) leczenia;
- 17) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 18) dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;
- 19) udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej, programie pomocy humanitarnej lub programie pracy wakacyjnej;
- 20) udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu;

- 21) o którym mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3;
 - 22) przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta;
 - 23) korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;
 - 24) repatriacji;
 - 25) korzystania z ochrony czasowej;
 - 26) przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
 - 27) innym niż określony w pkt 1–26.
2. Wiza w celu tranzytu może być wydana tylko jako wiza Schengen.
 3. Wiza w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 20–25, może być wydana tylko jako wiza krajowa.
 4. Wiza Schengen lub wiza krajowa, w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, mogą być wydane w szczególności jako wiza dyplomatyczna lub służbowa.
- Art. 27. 1. Wiza Schengen lub wiza krajowa, w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5–7, mogą być wydane cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.
2. Wizę Schengen lub wizę krajową, o których mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zezwoleniu lub oświadczeniu, nie dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy, a w przypadku wizy w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5, okres pobytu, na który wydaje się wizę, nie może być dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy licznym od dnia pierwszego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Art. 28. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się jako wizę dyplomatyczną szefowi i członkowi personelu misji dyplomatycznej, kierownikowi urzędu konsularnego i członkowi personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osobie zrównanej z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin, na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy.
- Art. 29. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się jako wizę służbową członkowi personelu administracyjnego i technicznego, członkowi personelu służby misji dyplomatycznej, pracownikowi konsularnemu, członkowi personelu służby urzędu konsularnego, innej osobie skierowanej do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżającej służbowo zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin, na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy.
- Art. 30. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:
- 1) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
 - 2) nie posiada wystarczających środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
 - 3) nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróжного ubezpieczenia medycznego o minimalnej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 euro, ważnego przez okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pokrywającego wszelkie wydatki, które mogą wyniknąć podczas pobytu na tym terytorium w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią, w którym ubezpieczyciel zobowiązuje się do pokrycia kosztów udzielonych ubezpieczonemu świadczeń zdrowotnych bezpośrednio na rzecz podmiotu udzielającego takich świadczeń, na podstawie wystawionego przez ten podmiot rachunku;
 - 4) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) dokument podróży cudzoziemca nie spełnia kryteriów określonych w art. 32 ust. 5, z wyłączeniem przypadku, gdy kryterium, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1, zostało pominięte ze względu na słuszny interes cudzoziemca;

6) w postępowaniu o wydanie wizy krajowej:

- a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
- b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używał;

7) nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu.

Art. 31. 1. Wiza krajowa uprawnia do wjazdu i ciągłego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 3 miesiące i nieprzekraczających łącznie roku w okresie ważności wizy.

2. Okres pobytu na podstawie wizy krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 1 odpowiednio do celu pobytu wskazanego przez cudzoziemca.

3. Okres ważności wizy krajowej nie może przekroczyć 5 lat.

Art. 32. 1. Wizę krajową wydaje się na wniosek cudzoziemca.

2. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa:

1) wypełniony formularz wniosku, zawierający:

- a) jego dane osobowe w zakresie niezbędnym do wydania wizy krajowej,
- b) cechy posiadanego przez niego dokumentu podróży,
- c) informację o podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat,
- d) wskazanie i uzasadnienie celu pobytu;

2) aktualną fotografię;

3) dokumenty potwierdzające:

- a) cel i warunki planowanego pobytu,
- b) posiadanie wystarczających środków na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem,

c) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróznego ubezpieczenia medycznego o minimalnej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 euro, ważnego przez okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pokrywającego wszelkie wydatki, które mogą wyniknąć podczas pobytu na tym terytorium w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią, w którym ubezpieczyciel zobowiązuje się do pokrycia kosztów udzielonych ubezpieczonemu świadczeń zdrowotnych bezpośrednio na rzecz podmiotu udzielającego takich świadczeń, na podstawie wystawionego przez ten podmiot rachunku,

d) inne okoliczności podane we wniosku.

3. Wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 lit. c, można uznać za spełniony, w przypadku gdy cudzoziemiec posiada odpowiednie ubezpieczenie w związku ze swoją sytuacją zawodową.

4. Dokonując oceny, czy wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 lit. c, jest spełniony, konsul ustala, czy zapewnia ono podmiotom udzielającym świadczenia zdrowotne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczywistą możliwość zaspokajania roszczeń wobec ubezpieczyciela.

5. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej przedstawia do wglądu dokument podróży, który spełnia następujące kryteria:

- 1) okres ważności dokumentu podróży upływa nie wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności wnioskowanej wizy;
- 2) zawiera przynajmniej dwie wolne strony;
- 3) został wydany w ciągu ostatnich 10 lat.

6. W pilnych przypadkach uzasadnionych słusznym interesem cudzoziemca kryterium, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może być pominięte.

7. Przyjęcie wniosku o wydanie wizy krajowej odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.

- Art. 33. 1. Konsul rozpatrujący wniosek o wydanie wize Schengen lub wize krajowej może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności odmowy wydania wize Schengen, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret ii lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego albo wize krajowej, o których mowa w art. 30 pkt 4 lub 7.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku konsula w tej sprawie, po konsultacji z:
- 1) Komendantem Głównym Straży Granicznej;
 - 2) Komendantem Głównym Policji;
 - 3) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 4) Szefem Agencji Wywiadu;
 - 5) ministrem właściwym do spraw zagranicznych.
3. Organy, o których mowa w ust. 2, są obowiązane przekazać informacje, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wize Schengen lub wize krajowej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w terminie 5 dni od dnia otrzymania od niego wniosku w tej sprawie. Nieprzekazanie informacji w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania wize Schengen lub wize krajowej.
4. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 2 lub 3, do 30 dni, jeżeli udzielenie informacji wymaga przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego w zakresie okoliczności odmowy wydania wize Schengen lub wize krajowej.
5. O przedłużeniu terminu do udzielenia informacji Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców powiadamia konsula.
- Art. 34. 1. Jeżeli wydanie wize Schengen wymaga zgody centralnego organu innego państwa obszaru Schengen, konsul rozpatrujący wniosek o wydanie wize Schengen występuje o wyrażenie zgody do właściwego organu tego państwa, za pośrednictwem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje organ rozpatrujący wniosek o wydanie wize Schengen, czy centralny organ innego państwa obszaru Schengen wyraził zgodę na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie.
3. Nieudzielenie informacji, o której mowa w ust. 2, w terminie 10 dni traktuje się jako wyrażenie zgody na wydanie wize Schengen przez centralny organ innego państwa obszaru Schengen.
- Art. 35. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje lub odmawia jej wydania konsul.
2. Wizę Schengen na granicy wydaje lub odmawia jej wydania komendant placówki Straży Granicznej.
3. Wizę Schengen lub wizę krajową, jako wizę dyplomatyczną lub służbową wydają lub odmawiają jej wydania:
- 1) minister właściwy do spraw zagranicznych lub
 - 2) konsul.
4. Minister właściwy do spraw zagranicznych wydaje wizę Schengen lub wizę krajową, jako wizę dyplomatyczną lub służbową, na podstawie noty ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej, a konsul — dodatkowo na podstawie wniosku o wydanie wize.
- Art. 36. 1. Wizę krajową w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5—7, wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na państwo stałego zamieszkania cudzoziemca.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu legalnie na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wizę krajową w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5—7, może wydać konsul, którego siedziba znajduje się w tym państwie.
- Art. 37. 1. Wydanie lub odmowa wydania wize Schengen lub wize krajowej następuje w drodze decyzji.
2. Decyzję o odmowie wydania wize krajowej wydaje się na formularzu.
3. Decyzja o wydaniu wize Schengen lub wize krajowej jest ostateczna.
4. Od decyzji o odmowie wydania wize Schengen lub wize krajowej wydanej przez:
- 1) konsula — przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ;
 - 2) komendanta placówki Straży Granicznej — przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

5. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania wizy Schengen lub wizy krajowej.
- Art. 38. 1. Wizę krajową zamieszcza się w formie naklejki wizowej w dokumencie podróży lub w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, a w przypadku szczególnym, uzasadnionym interesem cudzoziemca, na osobnym blankiecie wizowym.
2. Jeżeli dokument podróży albo polski dokument tożsamości cudzoziemca należący do cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej został wymieniony, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, na jego wniosek, zamieszcza w dokumencie wymienionym nową naklejkę wizową wizy krajowej.
- Art. 39. 1. Naklejka wizowa wizy krajowej zawiera:
- 1) numer dokumentu podróży cudzoziemca;
 - 2) miejsce i datę jej wydania;
 - 3) cel wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) okres ważności wizy krajowej, podczas którego może nastąpić pierwszy wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i musi nastąpić ostatni wyjazd z tego terytorium;
 - 5) okres pobytu, przez który cudzoziemiec może przebywać, w okresie ważności wizy krajowej, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) informację, czy wiza krajowa uprawnia do jednego, dwóch lub nieograniczonej liczby wjazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dozwolonych w okresie pobytu;
 - 7) oznaczenie typu wizy krajowej;
 - 8) imię i nazwisko cudzoziemca;
 - 9) fotografię cudzoziemca.
2. Naklejka wizowa wizy krajowej może zawierać zakodowany zapis danych i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1–8.
3. W naklejce wizowej wizy krajowej można określić inne niż wskazane w ust. 1 warunki wjazdu, w szczególności dotyczące miejsca, w którym powinno nastąpić przekroczenie granicy.
4. Początek okresu ważności wizy krajowej powinien przypadać na okres 3 miesięcy od dnia wydania wizy krajowej.
- Art. 40. 1. Jeżeli w naklejce wizowej wizy krajowej został wykryty błąd przed jej zamieszczeniem w dokumencie podróży, w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na blankiecie wizowym, naklejkę wizową wizy krajowej unieważnia się.
2. Jeżeli błąd został wykryty po zamieszczeniu naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży, w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na blankiecie wizowym, organ, który wydał wizę krajową, unieważnia naklejkę wizową wizy krajowej, a w dokumencie podróży, w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na blankiecie wizowym zamieszcza nową naklejkę wizową wizy krajowej.
- Art. 41. 1. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można przedłużyć okres ważności wydanej wizy krajowej lub okres pobytu objęty tą wizą, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
- 1) przemawia za tym ważny interes zawodowy lub osobisty cudzoziemca albo względy humanitarne, uniemożliwiające mu opuszczenie tego terytorium przed upływem terminu ważności wizy krajowej lub przed końcem objętego tą wizą dozwolonego okresu pobytu;
 - 2) zdarzenia, które są przyczyną ubiegania się o przedłużenie wizy krajowej, wystąpiły niezależnie od woli cudzoziemca i nie były możliwe do przewidzenia w dniu składania wniosku o wydanie wizy krajowej;
 - 3) okoliczności sprawy nie wskazują, że cel pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie inny niż deklarowany;
 - 4) nie zachodzą okoliczności, z powodu których odmawia się wydania wizy krajowej.
2. Wizę krajową można przedłużyć jednokrotnie, przy czym okres pobytu na podstawie przedłużonej wizy krajowej nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla wizy krajowej, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Cudzoziemcowi przebywającemu w szpitalu, którego stan zdrowia wyklucza możliwość opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedłuża się okres ważności wydanej wizy krajowej lub okres pobytu objęty tą wizą do dnia, w którym stan jego zdrowia pozwoli na opuszczenie tego terytorium.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ właściwy do przedłużenia wizy krajowej może powołać biegłego lekarza w celu wydania opinii, czy stan zdrowia cudzoziemca wyklucza możliwość opuszczenia przez niego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Art. 42. 1. Cudzoziemiec, który zamierza przedłużyć pobyt na podstawie wize Schengen lub wize krajowej, jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wize co najmniej 3 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie.
2. W przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, lub gdy cudzoziemiec przebywa w szpitalu, wniosek może być złożony w ostatnim dniu okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie Schengen lub wizie krajowej.
3. Cudzoziemiec ubiegający się o przedłużenie wize Schengen lub wize krajowej składa:
- 1) wypełniony formularz wniosku, który zawiera:
 - a) dane osobowe cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej,
 - b) cechy dokumentu podróży cudzoziemca,
 - c) informację o podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat,
 - d) wskazanie celu pobytu i uzasadnienie konieczności przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej;
 - 2) aktualną fotografię;
 - 3) dokumenty potwierdzające:
 - a) cel pobytu i konieczność przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej,
 - b) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróżnego ubezpieczenia medycznego o minimalnej kwocie ubezpieczenia w wysokości 30 000 euro, ważnego przez okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pokrywającego wszelkie wydatki, które mogą wyniknąć podczas pobytu na tym terytorium w związku z koniecznością powrotu z powodów medycznych, potrzebą pilnej pomocy medycznej, nagłym leczeniem szpitalnym lub ze śmiercią, w którym ubezpieczyciel zobowiązuje się do pokrycia kosztów udzielonych ubezpieczonemu świadczeń zdrowotnych bezpośrednio na rzecz podmiotu udzielającego takich świadczeń, na podstawie wystawionego przez ten podmiot rachunku — w przypadku przedłużenia wize krajowej,
 - c) podróżne ubezpieczenie medyczne, o którym mowa w art. 15 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego — w przypadku przedłużenia wize Schengen,
 - d) inne okoliczności podane we wniosku.
4. Do oceny wymogów dotyczących posiadania ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, stosuje się odpowiednio art. 32 ust. 3 i 4.
5. Cudzoziemiec ubiegający się o przedłużenie wize Schengen lub wize krajowej przedstawia do wglądu dokument podróży spełniający kryteria, o których mowa w art. 32 ust. 5.
- Art. 43. 1. Wniosek o przedłużenie wize Schengen lub wize krajowej złożony po terminie oraz wniosek o przedłużenie wize krajowej, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3, pozostawia się bez rozpoznania.
2. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany, właściwy organ zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla, który potwierdza złożenie wniosku o przedłużenie wize Schengen lub wize krajowej.
3. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia, na wniosek strony, postępowania w sprawie przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej.
- Art. 44. 1. Organem właściwym do przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
2. Rozstrzygnięcie w sprawie przedłużenia wize Schengen lub wize krajowej następuje w drodze decyzji.
3. Przedłużoną wizę Schengen lub wizę krajową zamieszcza się w dokumencie podróży w formie naklejki wizowej.
- Art. 45. 1. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu objętego wizą Schengen lub wizą krajową oraz przed upływem okresu ważności tej wize, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.

2. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, lub wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymienającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz. Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 65, z późn. zm.), jest obowiązany opuścić to terytorium przed upływem terminu przewidzianego w umowie międzynarodowej, w jednostronnym zniesieniu obowiązku wizowego lub w rozporządzeniu, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.
 3. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub w związku z jednostronnym zniesieniem przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wizowego jest obowiązany opuścić to terytorium po upływie okresu pobytu, na który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie wypowiedzenia umowy lub przywrócenia obowiązku wizowego.
 4. Jeżeli wejście w życie wypowiedzenia umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub przywrócenie obowiązku wizowego nastąpiło przed ogłoszeniem o tym, w formie prawem przewidzianej, termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia tego ogłoszenia.
- Art. 46. 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, działający jako centralny organ wizowy, jest organem właściwym do wyrażania zgody na wydanie wizy Schengen przez organ innego państwa obszaru Schengen.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy Schengen przez organ innego państwa obszaru Schengen z organami, o których mowa w art. 33 ust. 2.
 3. Organy, o których mowa w art. 33 ust. 2, są obowiązane przekazać informację, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a tiret v lub vi Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w terminie 5 dni kalen-
- darzowych od dnia otrzymania od niego wniosku w tej sprawie. Nieprzekazanie informacji w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania wizy Schengen.
- Art. 47. 1. Organem właściwym do informowania organów innych państw obszaru Schengen o wydaniu wizy Schengen jest:
- 1) konsul — w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych przez konsula;
 - 2) Komendant Główny Straży Granicznej — w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych na granicy;
 - 3) minister właściwy do spraw zagranicznych — w przypadkach, o których mowa w art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz Schengen wydawanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.
2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują informacje o wydaniu wizy Schengen za pośrednictwem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.
- Art. 48. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 4 i art. 31 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, organem właściwym do gromadzenia informacji o wizach Schengen wydanych przez właściwe organy innych państw obszaru Schengen jest Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1:
- 1) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
 - 2) Komendantowi Głównemu Policji;
 - 3) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 4) Szefowi Agencji Wywiadu;
 - 5) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.”;
- 9) po art. 48 dodaje się art. 48a—48h w brzmieniu:
- „Art. 48a. 1. Wizę krajową unieważnia się, jeżeli w chwili jej wydawania zachodziły okoliczności uzasadniające odmowę jej wydania.
2. Wizę krajową cofa się, jeżeli po jej wydaniu cudzoziemiec przestał spełniać warunki do jej wydania.
 3. Wizę krajową można cofnąć na wniosek posiadacza tej wizy.

4. Unieważnienie lub cofnięcie wizen krajowej następuje w drodze decyzji.
 5. Decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizen krajowej wydaje się na formularzu.
- Art. 48b. 1. Decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen lub wizen krajowej wydaje:
- 1) konsul;
 - 2) komendant placówki Straży Granicznej;
 - 3) komendant oddziału Straży Granicznej;
 - 4) minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie wizen dyplomatycznych i służbowych.
2. Od decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen lub wizen krajowej wydanej przez:
- 1) konsula — przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ;
 - 2) komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej — przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.
3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez konsula składa się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen lub wizen krajowej.
4. Decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen lub wizen krajowej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
5. Wydanie decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen lub wizen krajowej odnotowuje się w dokumencie podróży, polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na osobnym blankiecie wizowym.
- Art. 48c. Do unieważnienia lub cofnięcia wizen krajowej stosuje się odpowiednio przepis art. 34 ust. 5 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.
- Art. 48d. Organ, który unieważnił lub cofnął wizę Schengen wydaną przez inne państwo obszaru Schengen, informuje o tym właściwy organ państwa, które wydało wizę.
- Art. 48e. W przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1–3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, organem właściwym do gromadzenia informacji o wizach Schengen wydanych przez polskie organy, unieważnionych lub cofniętych przez organy innych państw obszaru Schengen, są:
- 1) Komendant Główny Straży Granicznej;
 - 2) Komendant Główny Policji;
 - 3) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 4) Szef Agencji Wywiadu;
 - 5) minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie wizen dyplomatycznych i służbowych.
- Art. 48f. Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) dokumenty potwierdzające pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także status członków ich rodzin,
 - 2) wzory dokumentów, o których mowa w pkt 1,
 - 3) oznaczenie wizen Schengen lub wizen krajowych wydawanych osobom, o których mowa w pkt 1
- uwzględniając obowiązujące w tym zakresie umowy lub powszechnie ustalone zwyczaje międzynarodowe.
- Art. 48g. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) oznaczenie wizen Schengen lub wizen krajowych, z wyłączeniem tranzytowej wizen lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, wizen Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wizen wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin, uwzględniając typy wizen, o których mowa w art. 25, i cele wydania wizen określone w art. 26,
 - 2) wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 38 ust. 1,
 - 3) wzory formularzy wniosków o wydanie wizen krajowych lub przedłużenie wizen Schengen lub wizen krajowych, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa

- w art. 12, art. 32 ust. 2 pkt 1 i art. 42 ust. 3 pkt 1, i wymogi dotyczące fotografii dołączanej do wniosku o wydanie wizy krajowej lub wniosku o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej,
- 4) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej,
 - 5) wzór naklejki wizowej wizy krajowej,
 - 6) sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców:
 - a) danych z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1, przez konsula,
 - b) informacji o wydaniu wizy Schengen przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych,
 - 7) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej,
 - 8) sposób unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 2,
 - 9) sposób odnotowywania przez konsula, ministra właściwego do spraw zagranicznych, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy Schengen lub wizy krajowej w dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na osobnym blankiecie wizowym,
 - 10) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej, unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej,
 - 11) sposób zamieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży, polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na osobnym blankiecie wizowym,
 - 12) sposób anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań: o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE
- mając na uwadze prawidłową realizację polityki wizowej i zwalczanie nielegalnej imigracji.
2. Sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej, zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży, polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca lub na osobnym blankiecie wizowym, anulowania wizy krajowej, odnotowywania wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej powinien zapewniać możliwość kontroli wykonania tych czynności.
 3. Sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 47 ust. 2, powinien zapewniać sprawną realizację konsultacji, przekazywania informacji oraz bezpieczne przekazywanie danych.
 4. W przypadku zmiany wzoru naklejki wizowej wizy krajowej, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, można określić termin ważności wiz krajowych wydanych na naklejkach wizowych dotychczasowego wzoru oraz termin, do którego mogą być stosowane naklejki wizowe dotychczasowego wzoru.
- Art. 48h. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.”;
- 10) w art. 53 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2, lub na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, chyba że cudzoziemiec ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15;”;
 - 11) w art. 57 uchyla się ust. 2;
 - 12) w art. 61:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemca przebywającego na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2, jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub przed upływem terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”;

b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2, z wyłączeniem przypadku ubiegania się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15,”;

13) w art. 65:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub ust. 2,”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, wize wydanej w celu podjęcia lub kontynuowania nauki lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub ust. 2,”;

14) w art. 71a w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26,”;

15) w art. 85:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców i wojewoda mogą sprawować kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez te organy postępowań w sprawach cudzoziemców.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Organy Służby Celnej mogą sprawować kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

16) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Policji lub funkcjonariusz celny oraz pracownik Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub urzędu wojewódzkiego pobiera od cudzoziemca odciski linii papilarnych w celu ustalenia tożsamości, jeżeli w toku kontroli legalności pobytu cudzoziemiec nie okaże doku-

mentu, na podstawie którego można ustalić jego tożsamość, lub w przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie co do autentyczności dokumentu okazanego przez cudzoziemca.

2. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Policji lub funkcjonariusz celny oraz pracownik Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub urzędu wojewódzkiego w toku kontroli legalności pobytu może pobrać od cudzoziemca odciski linii papilarnych w celu weryfikacji tożsamości posiadacza wize Schengen lub w celu stwierdzenia jej autentyczności, w razie wątpliwości co do tożsamości cudzoziemca lub autentyczności wize Schengen.

3. Ustalenie tożsamości cudzoziemca, weryfikacja tożsamości posiadacza wize Schengen lub stwierdzenie autentyczności tej wize odbywa się przez sprawdzenie odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca w Wizowym Systemie Informacyjnym.”;

17) w art. 88 w ust. 1 pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym lub na podstawie wize Schengen, z wyłączeniem wize upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;

18) w art. 89 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2.”;

19) w art. 90 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wize krajowej, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.

4. Decyzja o wydaleniu wydana na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12 powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”;

20) w art. 97:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2,”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy krajowej, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.

5. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydana na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12 powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”;

21) w art. 100n w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2;”;

22) w art. 125 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w pkt 1 w lit. a, prowadzą komendant placówki Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Straży Granicznej, wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw zagranicznych i Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, każdy w zakresie swojej właściwości;”;

23) w art. 126 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w lit. a, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania i przedłużenia wizy Schengen lub wizy krajowej oraz unieważnienia lub cofnięcia wizy Schengen lub wizy krajowej;”;

24) w art. 132 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a—h, j, l, m, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula i ministra właściwego do spraw zagranicznych;”;

b) w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji,”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z późn. zm.³⁾) w art. 23 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) rozpatruje wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji o odmowie wydania wizy Schengen lub wizy krajowej.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 216, poz. 1367.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.⁴⁾) w art. 16 ust. 1i otrzymuje brzmienie:

„1i. Lekarz cudzoziemiec zamierzający wykonywać lub wykonujący zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego, posiadający wizę lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw zdrowia może odbywać specjalizację na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi oraz o zasadach odpłatności za te studia i szkolenia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1472) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) unieważnienie wizy krajowej,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ przyjmujący wniosek odnotowuje unieważnienie wizy krajowej oraz wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumentach podróży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.”;

2) w art. 92 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za granicą, jest obowiązany dołączyć do wniosku fotografię i po przybyciu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu lub w związku z udzieleniem mu azylu — poddać się pobraniu odcisków linii papilarnych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁵⁾) w art. 87 w ust. 1 w pkt 12 wprowadza się następujące zmiany:

1) lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) na podstawie wizy, z wyjątkiem wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, 20, 21, 25 i 26 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, lub

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 40, poz. 323, Nr 76, poz. 641 i Nr 219, poz. 1706 i 1708.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

b) na podstawie wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli bezpośrednio przed wydaniem tej wizy był uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”;

2) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) na podstawie wizy Schengen wydanej przez inne państwo obszaru Schengen, lub”.

Art. 6. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wyjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz

wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 216, poz. 1367) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się wizę Schengen lub wizę krajową w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego lub przebywania z nim.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁶⁾) w załączniku w części III ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

<p>„6. Wiza wydawana przez komendanta placówki Straży Granicznej:</p> <p>1) dla dziecka w wieku od 6 do 12 lat</p> <p>2) w pozostałych przypadkach</p>	<p>równowartość 35 euro *)</p> <p>równowartość 60 euro *)</p> <p>*) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według referencyjnego kursu euro ogłoszonego przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o wydanie wizy</p>	<p>1) wiza dla członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który do niego dołącza lub z nim przebywa</p> <p>2) wiza dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej</p> <p>3) wiza dla cudzoziemca w wieku poniżej 6 lat</p> <p>4) wiza dla uczniów szkół, studentów, studentów podyplo-mowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy podróżują w celu nauki, studiowania lub szkolenia</p> <p>5) wiza dla naukowców przybywających w celu prowadzenia badań naukowych</p> <p>6) wiza dla przedstawicieli organizacji niekomercyjnych w wieku do 25 lat uczestniczących w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne</p>
<p>7. Przedłużenie wizy:</p> <p>1) Schengen</p> <p>2) krajowej</p>	<p>równowartość 30 euro *)</p> <p>406 zł</p> <p>*) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według referencyjnego kursu euro ogłoszonego przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o przedłużenie wizy</p>	<p>przedłużenie wizy Schengen w przypadkach, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1)”</p>

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619 oraz z 2010 r. Nr 8, poz. 51.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 195, poz. 1198 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233) w art. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu, cofnięciu wizy, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;
- 2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1) przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 41, poz. 233) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 9 w lit. c uchyla się tiret drugie;
- 2) w art. 3 uchyla się pkt 5.

Art. 10. Zaproszenia wpisane do ewidencji zaproszeń przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres roku od chwili wpisania do ewidencji.

Art. 11. 1. Wizy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do wiz jednolitych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy o wizach Schengen.

3. Do wiz wydanych w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotyczące wiz wydanych w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5–7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do wiz wydanych w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1, sto-

suje się przepisy dotyczące wiz wydanych w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Do wiz wydanych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotyczące wiz wydanych w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Do dnia 4 kwietnia 2011 r. konsul jest obowiązany uzasadniać ustnie odmowę wydania wizy, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 18 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może jednak odstąpić od uzasadnienia w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

Art. 13. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 1, art. 46 i art. 47 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 1, art. 48f i art. 48g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. 1. Przepisy art. 37 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, art. 48a ust. 5 i art. 48b ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 5 kwietnia 2011 r.

2. Przepis art. 86a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia określonego w decyzji Komisji Europejskiej — zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 60–81) — określającej datę rozpoczęcia funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*